

В ім'я Отця і Сина і Святого Духа. «Ще не чувано ніколи щоб вона не допомогла, Чи у горі, чи в недолі цього земного життя».

Всечесніший отче, дорогі во Христі браття. ХРИСТОС ВОСКРЕС!!! Такими словами в час недолі, лихоліття та небезпеки, віруючий український народ звертався з проханням про поміч до Пресвятої Діви Марії. Вона, бо, не тільки Мати Божа, але водночас, й мати наша. Ісус Христос висячи на хресті, віддав нас усіх в особі свого учня святого апостола Івана, за дітей своїй матері, словами: «Жінко - це син твій, а опісля звертаючись до учня - «Це мати твоя!». Під хрестом свого Сина Марія обняла нас усіх своєю материнською любов'ю і від того часу дбає про нас, як найкраща мати. Кожен добрий християнин відчуває цю турботливу любов Пресвятої Богородиці, покладаючи на неї всю свою надію, та має в ній надійну Заступницю та Покровительку в житті.

Після упадку прародичів Господь дає людині промінь надії словами, які звернені до диявола (змія): «Я покладу ворожнечу між тобою і жінкою, і між твоїм потомством та її, потомством. Воно розчавить тобі голову» (Бут.3,15). Це місце із книги Буття екзегети називають Протоєвангелієм, бо саме воно вперше звіщає нам Христа Спасителя, та жінку - Пренепорочну Марію, яка стане його матір'ю.

Як бачимо, вже від початку Пречиста Діва Марія, була вибрана від людського роду, як співпрацівниця у справі спасіння. Тому велич Богородиці і Приснодіви Марії незрівнянно висока, бо вона стала Богоматір'ю, також стала матір'ю всього видимого і невидимого творіння. Вона теж стає царицею неба і землі, тобто всіх ангелів, усіх людей, тварин і рослин, зірок, планет, місяця і кожної найменшої частинки матерії та енергії. Тому наша Церква співає підчас Святої Літургії Василія Великого до Богородиці такий чудовий гімн: «Тобою радується благодатная всяка твар, ангельський собор і людський рід, освячений храм і раю словесний, дівствена похвало, що із неї Бог воплотився і младенцем став перед віками сущий Бог наш. Лоно бо твоє престолом сотворив і утробу твою просторішою небес учинив. Тобою радується, Благодатная, всяка твар, слава Тобі».

Український народ з прадавен зрозумів цю велич і материнську любов Божої Матері, і називає її матір'ю, матінкою. «Пречиста Діво, Мати руського краю, молися за нас», - знаходимо в старовинних церковних книгах. Цими словами підкреслюємо те, що маємо велике довір'я до неї. Пророк нашого народу кликав: «Все упованіє моє, на тебе мій пресвітлий раю, на милосердіє твоє, все упованіє моє на тебе, Мати возглагаю». Ці слова виражають почитання Богородиці впродовж цілої історії українського народу.

Слуга Божий Митрополит Андрей в 1905 р. присвятив тобі Маріє весь наш народ такими словами: «Хоч я негідний зватися Твоїм слугою, бажаю однак Тобі, Пречиста Діво, Непорочно Зачата, віддати по змозі як найбільшу честь і славу, вибираю Тебе за особливу Покровительку повірених мені епархій і всіх вірних у них». Цей акт Слуга Божий поновив в часи воєнного лихоліття 1940 р. 2-го серпня 1970 р. у Люрді Патріарх Йосиф дав зворушливий вислів своєї відданості Марії, промовляючи: «Мамо, чи бачиш і чуєш мене», - він молився за багатостраждальний український народ. Незадовго після, виходу нашої Церкви з підпілля блаженної пам'яті Мирослав Іван Любачівський в 1995р. при багатотисячному зібранні людей в Зарваниці, перед чудотворною іконою, відновив Акт

Посвяти цілого українського народу під покров Марії.

Дорогі в Христі! Почитаймо якнайщиріше Божу і нашу Матір, та сердечно її любім. Нашу набожність до неї проявляймо серцем, словами та ділами, наслідуючи її праведне життя. Звертаймося до неї часто і щиро: «Преславная Приснодіво Богородице Маріє, Мати Христа Бога Нашого, прийми молитви наші, і донеси їх Синові Твоєму і Богові нашому, щоб спас задля Тебе душі наші». Амінь.

(бр. Юрій Драпак, травень 2013)